

64-årige – En stor del af min indkomst er vederlag og honorarer

De personer, der er berettiget til skattnedslag, kan være i beskæftigelse som:

1. Lønmodtagere, der erhverver indkomst i form af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold.
2. Honorarmodtagere og lignende, der erhverver indkomst i form af vederlag for personligt arbejde uden for ansættelsesforhold. Der er typisk tale om personer uden fast arbejdsgiver.
3. Selvstændigt erhvervsdrivende, der erhverver indkomst fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

Da mange erhvervsaktive i løbet af et indkomstår eller over femårsperioden tilhører mere end en af de tre nævnte grupper og derfor har indkomst både som lønmodtager og honorarmodtager og/eller selvstændigt erhvervsdrivende, er det nødvendigt at foretage en afgrænsning af, hvornår en person betragtes som overvejende lønmodtager, da der for lønmodtagere udover indkomstkrauet tillige gælder et arbejdstidskrav for at blive anset som fuldtidsbeskæftiget og dermed berettiget til at få nedslag.

Der gælder derimod ikke et arbejdstidskrav for honorarmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Man bliver anset for lønmodtager og skal både opfylde arbejdstidskravet og indkomstkrauet i indkomstår, hvor 75 pct. af den samlede personlige indkomst eller mere består af arbejdsmarkedsbidragspligtig A-indkomst plus udbetalte sygedagpenge i et beskæftigelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver.

I indkomstår, hvor anden personlig indkomst, der ikke er A-indkomst eller sygedagpenge i et beskæftigelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver, overstiger 25 pct. af den samlede personlige indkomst (inkl. evt. arbejdsindkomst i et andet EU-/EØS-land end Danmark, Færøerne eller Grønland), skal vedkommende alene opfylde indkomstkrauet for være berettiget til skattnedslaget.

En person kan således være lønmodtager i nogle af de fem år og "ikke-lønmodtager" i de andre.

Er der eksempelvis tale om, at personen har været lønmodtager i tre af årene, tillades det, at der "mangler" ATP-indbetaling for 3,6 mdr. vedrørende disse tre år. (10 pct. af 36 måneder).

I de to andre år er der ingen krav til arbejdsperiodens længde. Hvis indkomstkravet i disse år i øvrigt opfyldes, er der ingen minimumskrav til syge- eller ledighedsperiodens længde. Eksempler på anden personlig indkomst, der ikke er A-indkomst fra ansættelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver, er overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed, der medregnes til den personlige indkomst, indkomst som medarbejdende ægtefælle, vederlag og honorarer, der er B-indkomst, udenlandsk personlig indkomst og dokumenteret indkomst ved beskæftigelse for en arbejdsgiver i et andet EU/EØS-land m.v.